

ESCLAVATGE SOBRE RODES

Condicions laborals dels repartidors en bicicleta

L'abolició de l'esclavatge és un mite, com ho és la igualtat racial o la resurrecció de la carn. De fet tenim l'esclavatge tan assumit que ni ens adonem de la seva existència malgrat tenir-lo davant el nas. Doctors of de World ha publicat, fa pocs dies, un estudi on es posen de manifest les condicions laborals d'un sector especialment afectat per la gasiveria empresarial: els repartidors en bicicleta.

Hores de treball, remuneració, quilometratge, tracte, tot l'entorn en el que han de treballar... és pura tirania. Això sí, tenen una bicicleta. Un estri de treball, molt ecològic, sobre el qual han d'arriscar la vida per a poder portar més encàrrecs (de la rapidesa d'entrega en depèn el sou), tot esquivant la circulació que els envolta, que és bastant més contundent que una bici; tot escapolint-se, a més, de l'escomesa de motos, gossos, infants i avis —que, al seu torn, intenten escapolir-se de la bici— i acumulant quilòmetres que deixen petja en l'organisme.

En aquest sentit, el reguitzell d'incidències i lesions que pateixen aquests professionals de la bici és vastíssim: esquinços, esquenes avariades, inflamació genital segura... i cada recuperació suposa, és clar, dies de baixa *sense sou*.

Sortosament per a la moral nacional, aquests repartidors són estrangers i no cal preocupar-se'n gaire. De fet, gairebé sempre que els mitjans ens mostren imatges de països rars, hi apareix algú en bici, tot tirant de carretons plens de gent i d'animals; o sigui que, diu la societat, ja hi estan acostumats —o, fins i tot, que és la seva cultura i que, en aquesta mena de situacions, sí que s'ha de respectar... en això, el tema de la sacrosanta integració no és tan urgent. Alguns ciutadans —de bé— van encara més enllà i denuncien, amb sincer malestar, que aquesta colla de ciclistes el que fan és prendre els drets, la feina i també la possibilitat de fer esport als "de casa" de tota la vida.

Però, ja quan s'arriba a la cantonada més dretana de la societat, hi trobem els que, al crit d'Espanya, exigeixen l'expulsió dels repartidors i família. No podem permetre que els de fora treguin les possibilitats laborals dels espanyols, no senyor. Hi ha molta gent, entre ells l'engrescadora i disposada joventut de Vox, que estarien encantats de poder ser repartidors en bicicleta i, per culpa d'aquests països forasters, han d'anar sempre en cotxe. Són nanos forts i atlètics amb ganes de fer gran la Pàtria. Molts d'ells, fills dels propietaris d'aquestes empreses exemplars, que contracten amb respecte cristià a aquesta colla d'emigrants morts de gana.

